

Ключевые слова: компетентность, компетенция, психологическая компетентность, развитие, психологическая подготовка.

Summary

V.P.Vovk, O.M.Khlivna

To the Problem of Development of Psychological Competence of the Future Teachers

The content of professional psychological competence of a teacher is examined in the article, the essence of conditions of its development is determined and revealed.

Key words: capacity, competence, psychological competence, development, psychological training.

Дата надходження статті:

„15” січня 2009 р.

УДК 001.89 : 371.11

Т.М.ГАВЛІТІНА,

кандидат педагогічних наук, доцент
(м.Рівне)

Моделювання науково-дослідної експериментальної роботи керівника на шляху до школи майбутнього

Обґрунтовано підходи до моделювання нової школи, розкрито завдання експериментальних досліджень з моделювання нової школи, виділено різні типи моделей загальноосвітніх шкіл та особливості моделювання соціально-педагогічної системи та освітньо-виховного процесу.

Ключові слова: модернізація освіти, школа майбутнього, експериментальна робота керівника, моделювання нової школи, види моделей сучасної школи.

Постановка проблеми в загальному вигляді... В умовах соціально-економічних перетворень відбувається оновлення освіти відповідно до демократичних цінностей, ринкових відносин та науково-технічних досягнень. Все більшої актуальності набуває модернізація сучасної школи.

Аналіз досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Процеси модернізації освіти викликають потребу у розробці прогностичних моделей інноваційного розвитку загальноосвітніх навчальних закладів. На створення інноваційних моделей сучасних навчальних закладів спрямовані практичні праці І.Г.Єрмакова, Г.Р.Кандибуря, В.О.Киричука, Г.Д.Щекатунової та ін. Розробка нової школи передбачена Національною Концепцією Державної цільової програми „Школа майбутнього”. Стратегічно дана програма спрямована на розв'язання проблем вдосконалення загальної середньої освіти та підвищення якості освіти. Новітній навчальний заклад має надавати освітні послуги, що відповідають професійному вибору випускника школи та новим вимогам українського суспільства. „Школа майбутнього” виступає еталоном організації навчально-виховного процесу в загальноосвітньому навчальному закладі [4, с.1].

Формулювання цілей статті... Вимоги до загальноосвітнього навчального закладу передбачають розуміння освітньо-виховних, дидактичних, управлінських процесів, наявності різних підходів до їх організації та здійснення. Існуючі нині моделі шкіл в основному відображають традиційні вимоги до організації їх діяльності, проте не в повній мірі виражають інноваційний характер освітнього процесу, спрямованого на поєднання запитів особистості і потреб суспільства. Саме тому метою нашої статті стало дослідження питання моделювання науково-дослідної експериментальної роботи керівника загальноосвітнього навчального закладу.

Виклад основного матеріалу... Діяльність керівника загальноосвітнього навчального закладу щодо передбачення педагогічних процесів шляхом експерименту відома. Створена нормативно-правова база науково-дослідної експериментальної роботи в системі загальної середньої освіти передбачає перевірку можливості й результативності застосування освітніх, дидактичних, виховних систем, державних стандартів освіти (Всеукраїнський рівень експерименту) та варіативної складової змісту освіти, систем організації навчально-виховного процесу, методів навчання та виховання у навчальному закладі, систем внутрішкільного управління або їх компонентів (регіональний рівень експерименту). Наявний досвід створення тимчасових науково-дослідних колективів, спеціальної підготовки педагогів, керівників освіти до науково-дослідної експериментальної роботи [1; 2; 7; 8].

Моделювання як управлінська функція виступає системою конструювання діяльності закладу і прогнозування результату. Основним призначенням моделювання „Школи майбутнього” є передбачення шляхів реалізації мети нової загальноосвітньої школи в режимі експерименту.

У роботі загальноосвітнього навчального закладу мають відбутися зміни не тільки загального призначення, а й змінитися властивості елементів і компонентів навчально-виховного процесу, їх залежність і взаємопроникнення, засоби зв'язку між ними і т. ін. Це може зумовлюватись передусім практичними потребами підвищення ефективності діяльності загальноосвітнього навчального закладу, а може супроводжуватись кардинальними змінами за рахунок зникнення певних зразків діяльності, взаємодоповнення чи зміни форм навчання і виховання учнів, створення засобів і методів педагогічної взаємодії, інтеграції впливів вимог людини і освітнього середовища, відтворення світових зразків і т. ін. Модель „Школи майбутнього” містить невідому інформацію про освітню діяльність, яку можна унаочнити і використати в процесі науково-дослідної експериментальної роботи в загальноосвітньому навчальному закладі.

Варто врахувати, що моделювання нового закладу в системі загальної середньої освіти поєднує можливості використання системно-синергетичного підходу:

- акцентування уваги на процесах руху, розвитку й руйнування педагогічної системи, структурних переходів в ній;
- деструктивний динамічний хаос, що відіграє важливу роль в процесах руху педагогічної системи;
- дослідження процесів самоорганізації навчально-виховного процесу;
- кооперування процесів, видозміна діяльності, що лежить в основі самоорганізації і розвитку дидактики, теорії і практики виховання;
- вивчення сукупності внутрішніх і зовнішніх взаємозв'язків системи діяльності навчального закладу;
- визначення значної ролі зовнішнього середовища в процесі руху та еволюції педагогічної системи як нового утворення.

Як бачимо, в центрі системного моделювання педагогічного процесу сучасного загальноосвітнього навчального закладу необхідно ставити соціально-педагогічну систему, яка самоорганізовується в процесі експериментальної організаційно-освітньої діяльності.

Звернемо увагу, що педагогічний процес як організаційно-педагогічна система дій – це об'єднання компонентів: факторів, учасників, мети, завдань, форм і методів, принципів, функцій, умов, результату. Під моделлю „Школи майбутнього” розуміємо систему об'єктів або знаків освітнього середовища, яка відображає якісно нові суттєві властивості оригіналу діяльності керівника в освітньо-виховному процесі.

Зауважимо, що всі компоненти моделювання соціально-педагогічної системи залишаються стійкими у освітньо-виховному процесі під час змін. Часткова подібність до оригіналу процесу дає змогу використовувати модель „Школи майбутнього” як його заміник. Її відносна подібність робить таку заміну особливо наочною і зумовлює перевірку істинності й повноти теоретичних уявлень у галузі загальної середньої освіти. При цьому слід зауважити, що основи теорії самоорганізації відкритих нелінійних систем (синергетики) цілком природно базуються на теоретичних висновках системології.

Як зазначає В. Семиченко, найбільші труднощі при аналізі складних системних утворень, якою є для нас „Школа майбутнього”, складає конкретність побудови теоретичної моделі об'єкта, тобто саме те, що є найголовнішим у функціонуванні і розвитку системи, а розгляд будь-якого складного суб'єкта на системному рівні означає необхідність виділення його з середовища, визначення елементів і компонентів, ієрархії цих складових, засобів зв'язків між ними, пошуку системоутворюючого фактора [6, с.27].

Тому моделювання „Школи майбутнього” в сучасному виразі вихідного стану – це аналог фрагментарного вираження системних уявлень про цілі і завдання педагогічної діяльності, які безпосередньо пов'язані з виконуваними завданнями. Нова освітня модель у порівнянні з оригіналом має привести до вираження специфічних особливостей діяльності загальноосвітнього навчального закладу і формулювання загальних висновків, які мають мати не тільки практичну, а й теоретичну цінність в загальній середній освіті.

Накопичений досвід з моделювання інноваційних навчальних закладів свідчить про те, що до „Шкіл майбутнього” ставляться різні вимоги.

Основними завданнями Державної цільової соціальної програми „Школа майбутнього” на 2007-2010 роки передбачено:

- „підвищення якості освітніх послуг шляхом створення навчально-виховних осередків;
- удосконалення системи виховання людини високої моралі та культури;
- створення і випробування інноваційної моделі новітнього закладу, забезпечення його науково-методичним супроводженням та матеріально-технічним оснащенням;
- забезпечення рівного доступу громадян до здобуття високоякісної освіти;
- створення умов для оптимального вибору учнями новітніх закладів майбутньої професії відповідно до індивідуальних особливостей, здібностей учнів з урахуванням потреб ринку праці, формування в них прагнення до трудової діяльності, професійної самореалізації;
- упровадження педагогічних інновацій і технологій” [4, с.3].

Інститутом інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки України, Інститутом педагогіки Академії педагогічних наук України оголошено конкурс моделей інноваційного розвитку загальноосвітнього навчального закладу. Зазначені конкурси передбачають удосконалення механізмів надання освітніх послуг, розроблення та впровадження інноваційних моделей начальних закладів, діяльність яких спрямовуватиметься на випереджальний характер системи освіти. Напрямки модернізації загальноосвітніх навчальних закладів за програмою дослідження передбачають:

- гуманізацію і демократизацію навчально-виховного процесу;
- активізацію та інтенсифікацію діяльності учасників навчально-виховного процесу;
- інтенсифікацію управління;
- методичне та дидактичне реконструювання;
- інформатизацію і автоматизацію;
- посилення соціально-виховних функцій;
- природовідповідний розвиток;
- сприяння здоров'ю та ін.

Лабораторією педагогічних інновацій Інституту педагогіки АПН України спільно з Міністерством освіти і науки України продовжується пошук шляхів розробки моделі „Школи майбутнього” у напрямі:

- приведення якомога більше учнів до опанування базовими знаннями та використання традиційних методів навчання і нових педагогічних технологій без врахування соціалізації;
- проведення роботи з учнями, які в змозі опанувати найбільш складний початковий матеріал, методику навчання будувати на принципах „жорсткої диференціації” учнів, яка допомагає виховувати конкурентоспроможну людину;
- встановлення оптимального співвідношення між навчанням і вихованням, методику навчання і виховання базувати на принципах індивідуального розвитку, що має забезпечити формування свідомих і відповідальних громадян майбутнього суспільства;
- керівництво самостійною навчальною діяльністю учнів, яка здійснюється у дистанційному режимі, методика навчання і виховання базується на самостійному використанні учнями засобів інформаційно-комунікативних технологій і методів;
- створення умов для вибору учнями різних напрямів навчання, які відповідають їх нахилам і подальшим життєвим планам, методика навчання і виховання базується на гнучкій системі шкільної освіти, яка має враховувати результати систематичного спостереження за результатами навчальної діяльності кожного учня, формування індивідуальних планів навчання;
- забезпечення розвитку особистості учня в контексті гуманітарної культури, методика базується на відношенні до дитини як до суб'єкта, якому притаманна свобода особистості, свобода морального вибору.

Центральним інститутом післядипломної педагогічної освіти Університету менеджменту освіти АПН України проводяться науково-експериментальні дослідження з проектування особистісно-розвивального змісту навчально-виховного процесу загальноосвітнього навчального закладу на основі інноваційної виховної системи України за В.О. Киричуком. Для створення „Школи майбутнього” важливо, що основні завдання психолого-педагогічного проектування змісту навчально-виховного процесу за наведеним дослідженням спрямовуються на:

- системний підхід, який передбачає взаємодію трьох підсистем виховання (як цілепокладання), навчання (як засобу досягнення загальної мети виховання, особистісного розвитку (як результативної сторони виховного процесу);
- особливості взаємодії особистості учня з природним, предметним та соціокультурним середовищем;
- комплексне відображення у показниках навчально-виховного процесу цілісного розвитку індивідуальності особистості учня та впливу на формування його готовності до активного життя в закладі і за його межами;
- використання психолого-педагогічних методик оцінювання фізичного, психічного, соціального і духовного розвитку особистості учня;
- розробки педагогічних засобів, створення умов організації життєдіяльності учнів, використання механізмів стимулювання життєвої активності та особистісного розвитку.

Новий підхід до визначення цілей і задач щодо формування особистості учня різного віку в загальноосвітній школі можливо побудувати за якісно новою системою Трей Лі, яка пропонує трансформувати традиційну класно-урочну систему та запровадити принципово нові цілі й нові підходи до забезпечення готовності кожного учня до постійного і різнобічного самовдосконалення та створити нову навчально-виховну систему, яка дасть можливість кожному учневі рухатись у всіх напрямках розвитку в оптимальному для себе темпі протягом різного періоду навчання в школі.

Модель школи, що здатна допомогти всім дітям стати успішними і щасливими, можливо побудувати, на думку автора системи ТрейЛі, за допомогою введення елементів, які відсутні в сучасних шкільних системах. А саме:

- визначити комплексну систему цілей щодо розвитку і виховання учнів;

- встановити мінімально необхідний перелік якостей сучасної успішної людини, а також досягти достатньо мінімального рівня розвитку кожної з цих рис;
- розробити методику діагностики рис сучасної успішної людини;
- формування у кожного школяра готовності до постійного і різнобічного самовдосконалення;
- вивчати себе і вчитися постійно себе вдосконалювати засобами навчальних предметів;
- постійно жити самовизначенням, самоаналізом, самоусвідомленням;
- формування в учнів цілісної картини навколишнього світу;
- побудувати загальноосвітній процес з інтегрованих між собою предметів: історій наук, техніки, соціальних перетворень, мистецтв, релігій і філософії, рідної та іноземних мов.

Впровадження зазначеної системи пропонується здійснювати шляхом поетапної трансформації діючої класно-урочної системи на основі експериментального впровадження основних етапів створення нової школи [3, с. 65-67].

В таких умовах науково-дослідної експериментальної роботи важливим є прогностичне соціально-педагогічне моделювання школи майбутнього. На нашу думку, головне завдання „Школи майбутнього” має полягати в індивідуальному підході до навчання, виховання і розвитку особистості учня засобами включення його в діяльність, а також стимулювання його внутрішніх сил до самовдосконалення і саморозвитку, створення сприятливого розвивального середовища.

У принципі, нова модель загальноосвітньої школи по змісту повністю або частково може бути:

- описовою і розкривати сучасні принципи перетворення освітньо-виховного процесу (діяльності, інтегративності, задачності, виховної спрямованості, опори на інтелектуальні здібності, емоційного зміщення і т. ін.), визначати його етапи за особистісно зорієнтованою технологією навчання, виховання і розвитку на основі інтегрально-діяльного підходу, встановлювати зв'язки між проблемою вдосконалення механізму надання освітніх послуг і розвивальним змістом загальної середньої освіти, способами трансформації в засобах, методах, способах соціально-педагогічної взаємодії і результативності активної творчої діяльності особистості учня;

- структурною, яка включає в себе мету, завдання, засоби, методи, функції та шляхи досягнення результативності соціально-педагогічної взаємодії, встановлює підпорядкування компонентів соціально-педагогічної системи;

- функціональною чи функціонально-динамічною, що передбачає використання організаційно-функціональних і структурно-логічних схем освітньо-виховного процесу, порівняльних таблиць упровадження освітніх інновацій і нововведень, алгоритму інноваційної діяльності, що розкривають зв'язки між елементами, способами функціонування соціально-педагогічної системи та визначають процеси соціалізації особистості учня в результаті навчання, виховання і розвитку;

- евристичною, що дає можливість встановити нові зв'язки і залежності всіх компонентів соціально-педагогічної системи на основі нових методик розвитку процесу навчання, розвитку виховного процесу, розвитку процесу формування особистості як соціальної якості індивіда;

- інтегративною (змішаною), яка включає в себе компоненти декількох чи всіх видів моделей, ознаки якої подаємо на таблиці 1.

Таблиця 1.

Ознаки інтегративної моделі „Школи майбутнього”

Ступені навчання	Освітні цілі	Шляхи реалізації	Прогноз досягнень
раннього розвитку	виявлення задатків, формування здібностей	вільне навчання, програмування індивідуального розвитку	розкриття потенційних можливостей
ціннісно-орієнтаційного розвитку	розвиток загальнодіяльнісних, процесуальних, інтелектуальних здібностей, формування цінностей	інтегровані курси за тріадами, диверсифікація предметів за пізнавальними процесами, індивідуальне навчання	активно-творча діяльність, ціннісно-орієнтаційне ставлення до навколишнього світу
професійного розвитку	професійна орієнтація, формування потреби до праці	кооперація за професійними модулями, дистанційні курси поглиблення знань, професійна практика	професійний вибір, соціальні ролі і життєві цілі

Перші три види моделей школи майбутнього можливо віднести до пізнавальних і пояснювальних, дві останні – до перетворювально-прогностичних, які відображають те, що змінюється. Прогностична модель „Школи майбутнього” передбачає спрямування освітньо-виховної діяльності на розвиток

особистості учня, концентрацію методик освіченості та професійної підготовки, інтеграцію компетентісно орієнтованої освіти з ціннісними орієнтаціями особистості.

Як бачимо, модель, заміщуючи об'єкт пізнання, дозволяє отримати нову інформацію про об'єкт, визначені зв'язки і відносини. Проте модель як спрощене відображення прототипу, іноді не відображає багатьох суттєвих якостей. Змінні моделі відбивають основні для даного дослідження характеристики, а аналіз зміни їхніх значень є головною метою моделювання „Школи майбутнього”.

Тому в моделюванні науково-дослідної експериментальної роботи керівника на шляху до „Школи майбутнього” необхідно:

- виділити основний системоутворюючий зв'язок, підпорядкування елементів соціально-педагогічної системи;
- співвіднести результати аналізу моделі з наявною концепцією „Школи майбутнього” для отримання цілісної картини освітніх послуг, освітньо-виховних подій, відкриття нових процесів, феноменів;
- співвіднести висновки, отримані на основі моделювання соціально-педагогічної системи з даними опитувань, спостережень, узагальнення досвіду, з теорією, концептуальними засадами особистісно зорієнтованої освіти.

При побудові будь-якої моделі визначається міра спрощення і схематизації в ній основ загальної середньої освіти, враховується складність і багатогранність освітньо-виховного процесу, щоб не упустити суттєвих характеристик сучасного загальноосвітнього навчального закладу. Тільки з врахуванням вимог і характеристик моделювання в науково-дослідній експериментальній діяльності керівника всі схеми, таблиці, структури, формули концептуальні описи тощо, можуть виконати функції:

- зрозуміти суть школи майбутнього;
- пояснити процеси взаємодії елементів освітньо-виховного процесу;
- з'ясувати точки дотику, розриви в логічній схемі пошуку дидактичних засобів, методів, способів навчання, виховання і розвитку учнів;
- виділити проблемні зони організації розвитку особистості засобами навчання, виховання і соціалізації;
- прогностично оцінити можливі варіанти поліпшення елементів соціально-педагогічної системи.

Звідси випливає, що основним завданням „Школи майбутнього” в експериментальному режимі є запровадження зміни освітньо-виховних процесів. У цьому контексті умісна апеляція до використання різних освітніх практик: проблем і помилок; контактності; ситуативності; задачності і проблемності; дослідництва і проектування; моніторингу і стандартизації; алгоритмізації і структурування; пізнання зигзагом; ймовірного навчання; лінійності; концентрованості, кооперативності в навчанні і т. ін.

Отже, в основу моделювання соціально-педагогічного процесу в „Школі майбутнього” покладаються такі уявлення:

- структура зв'язків і залежності в освітньо-виховному процесі розвитку особистості учня має представляти зміни соціально-педагогічної системи, що охоплюють всі компоненти;
- соціально-педагогічна система, як основа розвитку особистості учня, характеризується динамікою системоутворюючих елементів школи і соціуму;
- не існує загальних правил дослідження освітньо-виховного процесу і управління ним;
- ефективність пізнання системи навчання, яка характеризується компетентністю, динамічністю, невизначеністю, непередбаченістю;
- поняття нової моделі побудовані на емпіричних, а не теоретичних узагальненнях;
- гнучкі роздуми, спрямовані на послідовне осмислення і інтеграцію вихідних даних в таку модель соціально-педагогічної ситуації, яка дає найкращий результат на час пояснення;
- алгоритми діяльності будуються за власними видами досліджуваних стратегій інноваційного розвитку загальної середньої освіти;
- відбувається принципова обмеженість використання теоретичних моделей;
- постановка різних завдань, різношарпних і різнорівневих цілей;
- мотиваційною основою розвитку особистості є пізнавальна активність в соціумі;
- результати взаємодії елементів освітньо-виховної системи можуть бути неочікуваним відкриттям чи фатальною помилкою.

Висновки... Як бачимо, в ході моделювання соціально-педагогічного процесу, взаємодії з комплексними динамічними освітньо-виховними системами змінюється сам процес розвитку особистості, розвиваючись в нову соціально-педагогічну систему та методику. Досягнути нового в жорстких умовах регламентації діяльності загальноосвітніх навчальних закладів та організувати навчально-виховних процес по-новому можливо в умовах зміни соціально-педагогічної системи в експериментальній „Школі майбутнього”.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Горкуненко П. П. Основи науково-педагогічних досліджень : навч.-метод. посіб. / П. П. Горкуненко. – Рівне : РДГУ, 2006. – 134 с.
2. Дем'юнюк Т. Діяльність тимчасового науково-дослідного колективу педагогів Рівненщини / Т. Дем'юнюк / Нова педагогічна думка : наук.-метод. журнал. – Рівне : РОППО, 2005. – №1. – С.7-13.
3. Кандибур Г. Р. Школа, яка змінить Світ / Г. Р. Кандибур. – Дніпропетровськ : Пороги, 2008. – 68 с.
4. Національна Концепція Державної цільової програми „Школа майбутнього” / Розпорядження Кабінету Міністрів України №160 від 13 квітня 2007 р. – 5 с.
5. Соціолого-педагогічний словник / [за ред. В. В. Радула]. – К. : Екс-Об, 2006. – С.142-143.
6. Семиченко В. Системно-структурне моделювання складних об'єктів у психолого-педагогічних дослідженнях / В. Семиченко // Післядипломна освіта в Україні. – 2003. – №3. – С. 26-30.
7. Положення про експериментальний загальноосвітній навчальний заклад / Збірник нормативних документів загальної середньої та дошкільної освіти. – К., 2002. – С.51-64.
8. Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності / Збірник нормативних документів загальної середньої та дошкільної освіти. – К., 2002. – С.101-113.
9. Химинець В. В. Науково-дослідна робота в інститутах післядипломної педагогічної освіти / В. В. Химинець. – Ужгород : ЗППО, 2005. – 148 с.

Анотація

Т.Н.Гавлітина

Моделирование научно-исследовательской работы руководителя на пути к школе будущего

Обоснованы идеи для проекта новой школы, раскрыты задачи экспериментальных исследований по моделированию новой школы, выделены различные типы моделей общеобразовательных школ и особенности моделирования социально-педагогической системы и учебно-воспитательного процесса.

Ключевые слова: модернизация образования, школа будущего, экспериментальная работа руководителя, моделирование новой школы, виды моделей современной школы.

Summary

T.M.Gavlitina

The Modeling of Scientific Work of Manager on the Way to the School of Future

The ideas of the new school design project are grounded, the tasks of experimental researches on the design of new school are exposed, the different types of models of general schools and the features of design of the socially pedagogical system and educational process are selected.

Key words: education modernization, school of future, experimental work of the manager, new school modelling, the types of new school models.

Дата надходження статті:

„12” листопада 2008 р.

УДК 378.112

О.М.ГАЛУС,

*кандидат педагогічних наук, доцент
(м.Хмельницький)*

Моделювання структури педагогічного управління адаптацією майбутніх учителів у системі ступеневої освіти

У статті розглянуто питання моделювання структури педагогічного управління адаптацією студентів до навчання та нових умов життєдіяльності у ступеневому ВНЗ. Обґрунтовано теоретичну модель структури педагогічного управління цим процесом, визначено її основні аспекти: науково-концептуальний, змістовий, технологічний (організаційний і методико-практичний).

Ключові слова: педагогічне управління, процес моделювання, теоретична модель, ступенева освіта, адаптація особистості.

Постановка проблеми в загальному вигляді... Явище адаптації особистості є складним, багатограним та інтегрованим процесом. Успішна адаптація майбутніх учителів до навчання та нових умов життєдіяльності у ВНЗ потребує створення організаційно-методичних умов для цілеспрямованого системного педагогічного керівництва з боку суб'єктів управління (адміністрація ВНЗ, деканати, викладачі, куратори). Ефективне проходження адаптаційних процесів у ступеневому ВНЗ можливе за умови їх успішного здійснення на усіх освітньо-кваліфікаційних рівнях (молодший спеціаліст, бакалавр, спеціаліст, магістр), які є відносно завершеними циклами освітньо-кваліфікаційної підготовки фахівців. Обґрунтування та використання відповідної теоретичної моделі структури педагогічного управління адаптацією майбутніх учителів з адаптації постає своєрідним інструментом з досліджуваної проблеми.